

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **C. T. H.**, zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**, se sídlem Loretánské náměstí 101/5, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 6. 2018, č. j. 30 A 69/2018 – 151,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 6. 2018, č. j. 30 A 69/2018 – 151, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „*krajský soud*“) domáhala zrušení rozhodnutí ministra zahraničních věcí ze dne 1. 3. 2018, č. j. MV-101253-3/2018-OPL, kterým ministr podle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu zamítl rozklad žalobkyně a potvrdil usnesení Velvyslanectví České republiky v Hanoji ze dne 15. 12. 2017, č. j. 3765/2017-HANOI-41a. Posledně uvedeným rozhodnutím byla podle § 169d odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), zamítnuta žádost žalobkyně o upuštění od osobního podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty a řízení o vydání zaměstnanecké karty bylo zastaveno.

[2] Krajský soud žalobu usnesením ze dne 11. 6. 2018, č. j. 30 A 69/2018 – 151, dle § 46 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“) odmítl jako opožděnou.

[3] Krajský soud se zabýval splněním podmínek řízení a odkázal přitom na § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, dle kterého *žaloba proti správnímu rozhodnutí musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout.* Krajský soud konstatoval, že napadené rozhodnutí ministra zahraničních věcí bylo zástupci žalobkyně

doručeno dne 2. 3. 2018. V souladu s § 40 odst. 1 a odst. 3 s. ř. s. tak připadl poslední den lhůty pro podání žaloby na pondělí 2. 4. 2018.

[4] Žalobkyně však žalobu podala datovou zprávou až dne 3. 4. 2018, tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Krajskému soudu tak nezbylo, než ji jako opožděnou odmítnout, neboť zmeškání lhůty nelze prominout.

[5] Proti usnesení krajského soudu, jímž byla žaloba odmítnuta, brojí žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Navrhuje zrušení napadeného usnesení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Stěžovatelka považuje postup krajského soudu za chybný. Krajský soud totiž podle ní přehlédl, že na den 2. 4. 2018 připadl pohyblivý státní svátek – Velikonoční pondělí. Stěžovatelka nerozporuje, že napadené správní rozhodnutí jí bylo doručeno dne 2. 3. 2018 a podle speciální úpravy v § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců byla lhůta pro podání žaloby 30 dní. Poslední den lhůty tak připadl na neděli 1. 4. 2018, v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. je pak třeba za poslední den lhůty považovat nejbližší následující pracovní den. Tím bylo v daném případě úterý 3. 4. 2018. Tento den také stěžovatelka žalobu podala. Napadené usnesení je tak nezákonné, neboť stěžovatelka podala žalobu u krajského soudu včas.

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[8] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatelka je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupena advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[9] Kasační stížnost je důvodná.

[10] Nejvyšší správní soud předně zdůrazňuje, že kasační stížnost míří proti usnesení krajského soudu, jímž byla žaloba v předmětné věci odmítnuta pro opožděnost. Žaloba tedy nebyla krajským soudem meritorně posuzována. V souladu se svou ustálenou judikaturou (například rozsudek ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 43/2003 – 38, rozsudek ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 – 98, či rozsudek ze dne 5. 1. 2006, č. j. 2 As 45/2005 – 65; všechna citovaná judikatura tohoto soudu je dostupná na www.nssoud.cz) se tak soud mohl v návaznosti na kasační argumentaci zabývat pouze tím, zda je rozhodnutí městského soudu o odmítnutí žaloby v souladu se zákonem [viz § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].

[11] Kasační soud ze spisu ověřil, že žalobou napadené rozhodnutí ministra zahraničních věcí bylo stěžovatelce doručeno dne 2. 3. 2018, tato skutečnost ostatně není sporná. Lhůtu pro podání žaloby stanoví v daném případě ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. zvláštní zákon, konkrétně již výše citovaný § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Lhůta pro podání žaloby tedy činila 30 dnů.

[12] Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Dle § 40 odst. 3 s. ř. s. případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.* Podle odstavce čtvrtého citovaného ustanovení s. ř. s. platí, že *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence*

pokračování

anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Konečně v § 40 odst. 6 s. ř. s. je stanoveno, že nemá-li zvláštní zákon, jímž se stanoví lhůty k podání návrhu k soudu, ustanovení o počítání a běhu lhůt, platí ustanovení odstavců 1 až 4 obdobně.

[13] Konec třicetidenní lhůty pro podání žaloby připadl na neděli 1. 4. 2018. V souladu s citovaným § 40 odst. 3 s. ř. s. byl posledním dnem lhůty nejbliže následující pracovní den. Tím však nebylo pondělí 2. 4. 2018, jak chybně uvedl krajský soud v napadeném usnesení. Zdejší soud dává stěžovatelce za pravdu v tom, že na den 2. 4. 2018 připadlo Velikonoční pondělí, které patří ve smyslu § 2 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu (dále jen „zákon o státních svátcích“), mezi tzv. ostatní svátky. Podle § 3 zákona o státních svátcích státní svátky a ostatní svátky jsou dny pracovního klidu, kromě dnů nepřetržitého odpočinku zaměstnance v týdnu.

[14] Nejbliže následujícím pracovním dnem tak nebylo pondělí 2. 4. 2018, ale úterý 3. 4. 2018. Tento den stěžovatelka žalobu krajskému soudu zaslala datovou zprávou (viz záznam o ověření elektronického podání na č. l. 116 spisu krajského soudu). Lhůta pro podání žaloby tak byla zachována a stěžovatelka podala žalobu včas.

[15] Vzhledem k tomu, že krajský soud nesprávně přistoupil k odmítnutí žaloby stěžovatelky z důvodu její domnělé opožděnosti, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než napadené usnesení zrušit podle § 110 odst. 1, věty první s. ř. s. Krajský soud je v dalším řízení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). V novém řízení bude na krajském soudu posoudit všechny v původním rozhodnutí neověřované podmínky přípustnosti stěžovatelčiny žaloby a ověřit splnění dalších podmínek řízení. Následně – za předpokladu kladného závěru o splnění všech podmínek řízení – krajský soud žalobu věcně projedná a napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumá.

[16] V dalším řízení rozhodne krajský soud i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu